

NALAJAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet nałajali się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pf od „łajać” ‘ganić, karcić’ z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt:

Zwrot: »do woley się nałajać«: á gdy fię do woley náłáiáli/ ieden z nich/ ná imię Adam Gebířch/
rzekł im *WerGośc* 229.

Formacje współrdzenne cf ŁAJAĆ.

DD